ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ БЕЛАРУСІ

Чырвоная Зьмена

ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

Орган Цэнтральнага і Менскага Комітэтаў Ленінскага Комуністычнага Саюзу Моладзі Беларусі

№ 69 (451) Пятніца 24 чэрвеня 1927 г. | Выходзіць тры разы на тыдзень у сераду, пятніцу і нядзелю | Год выд. VII. | Рэдактар прымае ад 12 да 2 гадз. дню. Сакратар ад 10—12 і ад 2—3 гадз. Тэл. № 903. | Адрас рэдакцыі газэты „Чырвона Зьмена“: Менск, Комсам. 2.

Навучымся ўладаць зброяй.

Апошнія міжнародныя падзеі выклікалі вялікую хвалю протэстаў супроць спроб капіталістых зьнішчыць Савецкі Саюз.

Гэтыя рэзолюцыі-протэсты ў значным ліку прымаюцца і сходамі моладзі, сходамі комсамольскіх ячэек.

Акрамя протэстаў у рэзолюцыях маецца шэраг конкрэтных пунктаў, дзелавых прапаноў:

— У цяперашні неспакойны час асаблівую вартасьць набываюць пытаньні ваенізацыі моладзі, СПРАВА АХОВЫ НАШАЙ ФАБРЫКІ—гэтак піша ў сваёй пастанове моладзь НОВА-БАРЫСАЎСКАЙ ФАБРЫКІ „ЧЫРВОНАЯ БЯРЭЗІНА“.

— Агульны сход жадае актыўна добраахвотна адлічваць грошы на карысьць паветранага флёту ў адказ на провокацыю Чэмбэрлена—адзначаюць комсамольцы ПЛЕШЧЫНСКАЙ ВЯСКОВАЙ ЯЧЭЙКІ ЛКСМБ.

Мы выбралі толькі дзьве з многіх рэзолюцый, якія ў вялікім ліку зараз атрымоўваюцца рэдакцыямі газэт.

Рэзолюцыі—справа добрая.

Яны кажуць аб настроях працоўнай моладзі, аб добрым уяўленьні сучаснага становішча.

Але гэта—толькі частка працы.

ГАЛОЎНАЕ—ЗАМАЦАВАЦЬ ПАСТАНОВЫ Ў ЖЫЦЬЦІ, У ШТОДЗЁННАЙ РАБОЦЕ.

У гэтых адносінах трэба асабліва адзначыць цікавае і своечасовае мерапрыемства Бабруйскіх комсамольцаў.

Яны на працягу НЕКАЛЬКІХ МЕСЯЦАЎ рыхтуюцца да праведзеньня трохдзённага збору-манэўраў у некалькіх пунктах акругі.

Гэтыя манэўры зьявяцца баявым аглядам усёй організацыі на вытрыманасьць, дысцыпліну і падрыхтоўку „комсамольскага тылу“.

Манэўры—у сэнсе часу іх скліканьня—будуць РАПТОЎНЫЯ, але падрыхтоўка да іх ідзе ГРУНТОЎНАЯ.

І зразумела.

Манэўры зьявяцца ВЫНІКАМ папярэдняй работы ў справе ваенізацыі комсамольцаў (організавана шмат вайсковых гурткоў, у ячэйках праводзіцца абавязковае 27—гадзіннае вайсковае абучэньне і г. д.).

Да збору прыстасоўваецца КОНКУРС на лепшую ячэйку, якая пакажа сваю дысцыплінаванасьць, загартаванасьць і орыентыроўку ў вайсковых ведах.

Тыя матар'ялы, якія маюцца ў рэдакцыі, кажуць аб тым, што Бабруйскія комсамольскія організацыі вельмі ўважліва і старанна рыхтуюцца да надыходзячых вялікіх манэўраў.

Манэўры—толькі адзін з шляхоў для ваенізацыі грамадзянскага насельніцтва.

Побач з тым вопытам, які дасьць бабруйскае мерапрыемства, нам трэба скарыстаць усе магчымасьці, якія маюцца ў кожнай організацыі (стралковыя ціры, вайсковыя гурткі, спаборніцтвы і г. д.).

Мы павінны добра ўладаць зброяй.

Гэта будзе лепшай забясьпекай міру!

За вучобай.

У палатняным гарадку.

Адышоўшы ад Менску верст за шэсьць у былым Архірэйскім лесе можна пачуць, як чырвонаармейцы ідучы з занятках расьпяваюць звонкія бадзёрыя песьні.

На вялікай палянцы раскінуты стройнымі шэрагамі белыя чырвонаармейскія шатры. Усёроўна, што горад з невялікімі вуліцамі, замест бруку насыпаны жоўты пясок. У гэтым «горадзе» падрыхтоўваецца «адказ» на мярканьні імпэрыялістых. Тут сыны рабочых і сялян Савецкай Беларусі праходзяць лягерны збор.

Яны ў лягерах нядаўна. Але ўжо адчуваецца вайсковая выпраўка чырвонаармейца і набытыя ім вясковыя веды.

Не спазнаць ужо тых сялянскіх хлапцоў, якія прышлі сюды з доўгімі валасамі і ў лапцях.

У лягерах працы многа. З узыходам сонца, устае і чырвонаармеец. 8 гадзін на занятках. А вечарам у ленінцэр. Тут займаюцца розныя гурткі, праводзяцца галосныя чыткі газэт, вайскоры рыхтуюць «ільлічоўку». А там, далей, на спартыўнай пляцоўцы братва рэжа ў футбол, ці займаюцца на спартыўных прыладах.

І так да сыгналу «адбой»,—гэта значыць 10 з пал. гадзін і трэба ісьці класьціся спаць. А заўтра зноў за вучобу.

Мікола Сушынскі.

З адзінак перашла на сотні

(Ліст у рэдакцыю „Чырвоная Зьмена“ ад былога эторга УсеЛКСМ лінкору «Парыская Комуна»)

Знаходзячыся апошнія дні на лінкоры „Парыская Комуна“ лічу патрэбным, перад уходам на работу на другі карабель, падзяліцца сваімі ўражаньнямі аб нашай сувязі.

Праплаваўшы 3 з пал. кампаніі на лінкоры і будучы каля году з паловаю організатарам УсеЛКСМ карабля ў мяне, як у жывога сьведкі, склаліся аб нашай шэфскай працы добрыя ўражаньні.

Яшчэ ярчэй яны паказаны на дыяграмах, якія падрыхтоўваюцца да концу гэтай летняй кампаніі, калі лічбы перапіскі павысіліся, стабілізаваліся і ўвашлі ў сыстэму. Жывая сувязь з адзінак перашла на сотні, матар'яльная дапамога з дзясяткаў рублёў на тысячы. Карабель добра популярызаваны, а разам з ім і наогул флёт.

Беларускі Комсамол зрабіў многае—гэта факт, аб якім кажа не толькі наш карабель, але і яшчэ хто колечы. У гэтай працы, бязумоўна, шмат дапамагла і газэта „Чырвоная Зьмена“.

Я ведаю, як шэфствуюць Масква, Урал і інш. організацыі, і лічу, што ЛКСМБ у суадносінах з Масквой, бязумоўна, апярэдзіў яе не кажучы ўжо аб Урале, Ніжнім-Ноўгарадзе і інш.

Уходзячы на карабель, падшэфны Уралу, я маю на ўвазе выкарыстаць там у шэфскай працы ваш вопыт.

З прывітаньнем

М. Кузьняцоў.

Да ўвагі комсамольцаў

У ВЫДАНАЙ „ЧЫРВОНАЙ ЗЬМЕНАЙ“ БРАШУРЦЫ „ДА ЛЕТНЯЙ ПАЛІТВУЧОБЫ“ МАЕЦЦА ШЭРАГ ПАМЫЛАК, ДАПУШЧАНЫХ ДРУКАРНЯЙ.

НА ГАЛОЎНЫЯ З ІХ, ЯКІЯ СКАЖАЮЦЬ СЭНС ТЫХ ЦІ ІНШЫХ ДУМАК, МЫ Ў ГЭТЫМ ПАКАЗВАЕМ.

ВОСЬ ЯНЫ:

— НА 7-АЙ СТАРОНЦЫ: ЗАМЕСТ „ПОЛІТЫЧНАЯ ГІСТОРЫЯ 10-ГА—20-ГА ВЕКУ“. ТРЭБА ЧЫТАЦЬ „ПОЛІТЫЧНАЯ ГІСТОРЫЯ 19-ГА—20-ГА ВЕКУ“; ЗАМЕСТ „ВОЛЬНЫЯ ПАРТЫІ ДЛЯ ГАНДЛЮ ОПІЎМАМ. КАНТОН, ШАНХАЙ“. ТРЭБА ЧЫТАЦЬ „ВОЛЬНЫЯ ПАРТЫ ДЛЯ ГАНДЛЮ ОПІЎМАМ: КАНТОН, ШАНХАЙ“.

— НА 12-АЙ СТАРОНЦЫ: ЗАМЕСТ—„ЯК КРАІНЫ, ДЗЕ НЯДАЎНА ТЭНДЭНЦЫЯ ДА АРГАНІЗАЦЫІ“, ТРЭБА ЧЫТАЦЬ „—ЯК КРАІНЫ, ДЗЕ НАЯЎНА ТЭНДЭНЦЫЯ ДА АГРАРЫЗАЦЫІ“.

— НА 24-АЙ СТАРОНЦЫ: ЗАМЕСТ „...АБ МАГЧЫМАСЬЦІ ПЕРАМОЖНАГА БУДАЎНІЦТВА СОЦЫЯЛІЗМУ Ў БССР“, ТРЭБА ЧЫТАЦЬ „...АБ МАГЧЫМАСЬЦІ ПЕРАМОЖНАГА БУДАЎНІЦТВА СОЦЫЯЛІЗМУ Ў СССР“.

АПОШНЯЕ: ДЗЕ СТАІЦЬ „УСЕ КП(б)Б“, ТРЭБА ЧЫТАЦЬ „УСЕ КП(б)“.

РЭДАКЦЫЯ ГАЗЭТЫ „ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА“.

Будзем пільна сачыць за ворагам

Зьбірайце грошы на пабудову эскадрыльлі „Адказ на ноту Чэмбэрлена“

Эльвенгрэн і белая Фінляндыя.

У Маскве расстралена 20 шпіёнаў,—людзей, якія гадамі праводзілі контр-рэволюцыйную працу, організоўвалі узрывы, рабілі замахі на забойствы кіраўнікоў компартыі і Савецкай улады.

Сярод іх тэрорысты-шпіён Эльвенгрэн. Гэта буйная птушка шпіёнажу, правозіўшая свае злачынныя замеры пры дапамозе ангельскіх стэрлінгаў.

Эльвенгрэн вядомы яшчэ з 1918 году, як удзельнік шэрагу белагвардзейскіх мяцяжоў і бунтаў. У 1921 годзе ён, будучы за межамі падрыхтоўвае замахі на т. т. Чычэрына і Красіна, а ў 1926 годзе нелегальна прабіраецца ў СССР, каб тут ізноў узяцца за організацыю контррэволюцыйных і тэрорыстычных груп.

Праз другога шпіёна, ангельскага капітана Райлі, Эльвенгрэн знаёміцца з Савінковым, атрымоўвае ад Нобеля (вядомага нефтакапіталіста) 80.000 франкаў, на організацыю тэрорыстычных актаў.

Пасьля таго, як усе тэрорыстычныя спробы ня ўдаліся, Эльвенгрэн пераходзіць каб напасьці у СССР фінскую граніцу, дзе яго арыштоўвае ДПУ.

Ня гледзячы на тое, што Эльвенгрэн (фінскага падданства), прабраўся у СССР з румынскім пашпартам, назваў сябе «расейскім эмігрантам, ня маючым пэўнага грамадзянства», ніколі на допытах на фінляндскае грамадзянства не спасылаўся і ніколі ня выказваў ні вусна ні пісьмова жаданьня зьвярнуцца за абаронаю да фінляндскае місіі, усё-ж фінляндскі ўрад у ноце свайй ад 18 чэрвеня адзначае, што Эльвенгрэн судзіўся па-за рамкамі нормальнае судовае працэдуры, што савецкаму ўраду павінна было быць ўсё-ж вядома, што Эльвенгрэн - фін і што нарэшце кара ўжытая ў адносінах да Эльвенгрэна зрабіла у Фінляндыі смутнае ўражаньне і супярэчыць, як гэтакая, прынцыпам правасуднасьці, ужываемых усімі цівілізаванымі дзяржавамі.

т. Літвінаў у адказнай ноце падкрэсьліў усе дадзеныя пры допыце Эльвенгрэнам, як «расейскім эмігрантам». Нота выказвае зьдзіўленьне чаму ўрад Фінляндыі палічыў патрэбным заступіцца за Эльвенгрэна, які сваею прыналежнасьцю да расейскае эміграцыі, марыў вярнуць «царскія» часы, такія ненавісныя для фінляндскага народа, атрымаўшага незалежнасьць толькі пасьля кастрычнікаўскай рэволюцыі.

Ангельскі ўрад праз сваіх меншых служак Фінляндыю і Польшчу, яшчэ раз паказаў свой твар.

Прысуд над Кавердай, палёгка ў адносінах да забойцы, зроблены з «лёгкай» рукі Англіі.

Апошняя нота Фінляндыі, таксама, бязумоўна напісана па наказцы «чэмбэрленаўскага» ураду.

Усе робіцца ў сталіцы Брытанскай імпэрыі, каб згусьціць навальнічныя хмары над краінаю социялістычных рэспублік.

Гумарыстычныя выданьні,

ад якіх бярэ васёлы сьмех.

Адзін—у двух асобах.

Як бы не расьпіналіся польскія газэтчыкі, які-б добры твар яны не рабілі,—мы словам ня верым і верыць ня будзем,—мы патрабуем доказаў на справе. І вось калі даходзіць да справы, позіцыя польскіх міністраў робіцца шаткай і падманнай. Папярэдняе следзтва па справе аб забойстве т. Войкава праведзена так, каб не дапусьціць удзелу у ім савецкага прадстаўніка.

Міжнароднае становішча

Артыкул Тав. А. СЯНКЕВІЧА.

Не цікавае ўнутранае становішча Англіі, а да гэтага вялікія посьпехі Кітайскай рэволюцыі, якая падрывае самыя карэньні ангельскага імпэрыялізму, наставілі ангельскіх цьвёрдалобых кідацца, як таго апалелага льва ў клетцы. Англія лічыць СССР прычынаю ўсіх ня напрыгод. Страціць Кітай, а за тым і Індыю гэта значыць паставіць крыж над сусьветным панаваньнем краіны лёрдаў.

„Усе шляхі вядуць у Рым“

Адгэтуль, спачатку бязглуздыя ноты, затым напады на нашы пасольствы ў Пекіне і Лёндоне, і ўрэшце разрыў дыплёматычных і гандлёвых зносін.

Англія пакуль што засталася ізоляванай. Нават фашысцкая Італія і тая не стала ў адзіныя шэрагі з сваім патронам.

Што ім трэба?

Ім хочацца ўздрыгануць наша адзінства, нашу стойкасьць. І найлепшы спосаб для гэтага—пасеяць паніку. Адгэтуль тыя байкі, якія мы чулі на вёсцы, што вайна пачнецца 15-га чэрвеня. Як гадзіны з пад карчоў яны сыкаюць розныя байкі, бо гэта-ж дае магчымасьць палавіць рыбку ў мутнай вадзе. Авось пакачаецца валюта, тады можна зарабіць на чорнай біржы, а у напалоханага селяніна купіць яго астатняе дабро за бясцэнак.

Сяляне і рабочыя павінны ў шыю гнаць усіх такіх сыкуноў. У шэрагах працоўных

не павінна быць месца для панікі

Трэба памятаць, што Савецкі ўрад трымаецца не толькі тым, что яго падтрымоўваюць мільёны працоўных СССР, якія гатовы голавы злажыць за заваёвы Кастрычніка, нашу краіну падтрымоўваюць і мільёны пролетарыяў у другіх краінах.

Англія ваяваць з намі хоча, мы аб гэтым павінны памятаць і да гэтага рыхтавацца. Але

Англія любіць ваяваць чужымі рукамі

— а такіх ахвотнікаў, як мы бачым, не вельмі многа. Пачаць вайну ў яго інтарэсах другое краіны, пачаць вайну, калі не зажылі раны ад вайны імпэрыялістычнай, пасылаць рабочых супроць рэспублікі Саветаў—задача не так-та лёгкая. Вось чаму мы кажам, што для панікі не павінна быць месца, бо гэтае панікі наш вораг толькі і чакае. Спакуй, жалезныя нэрвы, вытрыманасьць, далейшая ўпартая праца на падняцьцю нашай гаспадаркі, разам з работаю па ўмацаваньню абароназдольнасьці нашай краіны—найлепшая гарантыя за прадаўжэньне міру, за недапушчэньне вайны.

Усіх сеючых панікі трэба прыцягнуць да суровай адказнасьці, як найгоршых ворагаў працоўных.

КОМСАМОЛЬСКІЯ ПЕРШАКІ.

Ен быў, бязумоўна, вельмі цьвёрды і настойлівы сакратар. Дырэктывы райкому выконваліся ячэйкай поўнасьцю і ў тэрмін. Усе комсамольцы ведалі свае абавязкі, і зоркае сакратарскае вока дбайна сачыла як яны выконваліся. Сакратар быў прыкладзен і змог ячэйкавую дысцыпліну завінціць таксама моцна, як быў завінчан КІМаўскі значок у пятліцы яго піджака.

Але, прыходзячы да хаты, сакратар зьмяняўся. Разам з тым як піджак з верным значком спаўзаў з яго плеч, з яго спаўзала і ўся цьвёрдасьць, упэўненасьць і ўменьне ўладаць сабой.

Жонка—абмяжованая рэлігійная мяшчаначка, на якой ён ажаніўся «па каханьню»—закідвала яго бязьлічнымі дробязямі абывательскага быту і ён, нічога ня кажучы, ёе слухаўся.

Ён ведаў, што жонка купляе на рынку толькі кашэрнае мяса, што яна не дазволіла-б уварваньня ў іх жыцьцё хаця-б самага маленькага кавалку сала, што яна ходзіць у сынагогу і г. д., але маўчаў і, быццам-бы, гэтага не заўважваў.

Калі-ж у іх нарадзіўся сын, неяк так здарылася, што сакратара «абдурылі» і ружовенькі пыршак аказаўся абрэзаным па ўсім правілам традыцыйнага мастацтва.

Выкліканы ў райком, сакратар кляўся, што згоды на абрэзаньне не даваў і даведаўся аб гэтым толькі перад тварам адбыўшагася факту. Тады яму прапанавалі прыцягнуць да судовай адказнасьці тую асобу, якая вытварыла абрэзаньне, так як па закону апошняя ня мае права дзейнічаць бяз санкцыі бацькі. Але, к зьдзіўленьню ўсіх, прыкладны комсамолец з 1920 году, цьвёрды, найстойлівы, загартованы сакратар ячэйкі ад гэтай прапановы катэгорычна адмовіўся, матывіруючы тым, што ня хоча «прынесьці жонцы гора». Ня гледзячы на ўсе пераконваньні таварышоў, на ўсе іх запэўніваньні, што таму, што ён прыцягне да суду тую асобу, у яго сямейным жыцьці нічога ня зьменіцца, бо жонка вельмі моцна да яго прывязана, ён аказаўся верным свайму рашэньню. Гэтым самым ён паставіў сабе ўне комсамольскіх шэрагаў—яго выключылі.

Выпадак гэты быў у Менскай ячэйцы Камхозу. Выключаны сакратар—цырульнік Гопман, бязумоўна, меў сувязь з наўмяшчанскімі элемэнтам сваіх сабрацьцяў па галяку, і гэта сказалася на яго трыманьні.

Ня так даўно ў ячэйцы Нарпіту адбыўся аналёгічны выпадак. Толькі тут фігуруе ня «ён», а «яна».

«Яна»—комсамолка—работніца, муж—беспартыйны беспрацоўны. Здаецца ўсе даныя для «экономічнага і політычнага ўплыву» ў сям'і жонкі, але гэта далёка ня так! Нараджаецца сын, і муж наладжвае абрэзаньне, ні крышанькі ня лічучыся з тым, якой думкі аб такой рэчы падруга яго жыцьця. А падруга жыцьця адносіцца да адбыўшагася даволі халоднакроўна, зразумела, крыху протэстуе, але хутка супакойваецца.

Гісторыі абрэзаных комсамольскіх першакоў яшчэ далёка ня вычарпаны. К бяру толькі адзін горрайён Менску.

Ячэйка харчовых заводаў выключыла комсамольца за абрэзаньне. Хлапец так зжыўся з абывательскай сям'ёй, куды яго прывёў шлюб, што ўплыў сьвякрухі аказаўся мацней уплыву комсамолу.

Гэтымі днямі выкрыт такі-ж выпадак у ячэйцы першага працколектыву абуўнікаў. Паміж іншым, сябра гэтай ячэйкі, у якога адбылося абрэзаньне, так апавядае аб здарыўшымся: «Я спаў... А калі прасnуўся—хлопчык ужо плакаў і мне сказалі: «усё гатова»... Сапраўды—трагічная гісторыя! «Усё гатова»—нічога ня зробіш!

Выпадак абрэзаньня быў і ў такой культурнай ячэйцы, як ячэйка Працасьветы! Зноў такі выявіліся чужы ўплыў і друзлая воля комсамольца...

Цікава: комсамольская маса адносіцца да гэтай «абрэзальнай эпідэміі», да гэтага перанясеньня гвалтоўнага рэлігійнага абраду ў сваю сраду, надзвычайна «снисходительно». Гэта выклікае ўхмылкі, жарты, але ва ўсякім выпадку не сур'ёзную суровую ганьбу. Калі, напрыклад, райком паставіў пытаньне аб выключэньні Гопмана, многія комсамольцы ячэйкі Камхозу былі абураны і называлі гэта «зьверскім, нечалавечным падходам».

Мы сталі занадта мяккімі ў пытаньнях быту. Нам здаецца, што мы ўжо поўнасьцю новыя людзі і змагацца з перажыткамі мінулага,—нікчэмная плёвая справа. Ці так гэта? Ці можна з такой лёгкасьцю і бесклапотнасьцю разьвязваць хворыя, цяжкія пытаньні?

МІХ. ГОЛЬДБЭРГ.

Навучымся уладаць зброяй!

Кожны комсамолец павінен умець уладаць зброяй, кожная комсамолка павінна атрымаць вайсковыя навыкі і ведаць вайскова-санітарную справу.

(З здозвы ЦК УсеЛКСМ)

Падрыхтуем меткага стралка.

Магчымасьць нападзеньня на нас цяпер бліжэй, чым калі-небудзь. Міралюбівыя запэўненьні, якія штодня рассыпаюць буржуазныя ўрады, заўсёды былі толькі прыкрыцьцем іх падрыхтоўкі да вайны.

А ці гатовы мы? Ці зможам даць належны адпор узброеным да зубоў ворагам.

Ці ўмеем мы страляць? Для таго-ж каб адстрэльвацца, трэба самому ўмець страляць.

На жаль, трэба прызнацца, што агромністыя масы моладзі, акрамя тых, хто пабываў у арміі і на дапрызыўнай падрыхтоўцы, страляць ня ўмеюць.

Вось чаму такое вялікае і важнае значэньне набывае зараз стралковы спорт.

Сотні стралковых гурткоў раскіданы па ўсёй краіне. Задача гэтых гурткоў—падрыхтаваць меткага стралка.

Дык хіба ня прыемна улетку пайсьці за горад і папрактыкавацца у стральбе.

Пачынаць гэтую стральбу раіцца з рэвольвераў і дробна-каліберных вінтовак. Баявыя патроны каштуюць вельмі дорага таму за месц баявой вінтоўкі—дробна-каліберная. Гэта не павінна непакоіць будучых стралкоў, бо хто навучыцца метка страляць з дробна-каліберная вінтоўкі, той і зможа таксама страляць і з баявой.

Адказам на веркаваньні імпэрыялістых абкружыць Савецкі Саюз васеннай інтэрвэнцыяй будзе заклік комсамолу: моладзь, у стралковыя гурткі! **За вінтоўку! За наган!**

З ВІНТОУКАМІ У ПОЛЕ.

Раўнаньне па тэкстыльшчыках

А профшкольцы нічога ня робяць

Гурток вайсковых ведаў пры ячэйцы тэкстыльшчыкаў лічыцца самым найлепшым у Менску. Ён існуе ўжо год. За гэты год ён набыў шэраг дасягненьняў.

Галоўныя дасягненьні відавочны. За ўвесь час зроблена 36 заняткаў, 36 заняткаў не на паперы, а на справе.

28 маладых рабочых тэкстыльшчыкаў з войлачнай фабрыкі, «Чырвонага Ткача», працколектываў добра ведаюць, якімі газамі атручвалі немцы сваіх ворагаў у імпэрыялістычную вайну, яны спрытна пакажуць, як зьняць і адзець працівагаз, і калі вы, адзеўшы яго, праз хвіліну скінеце, забрудніўшы нос у пыл вугалю, тэкстыльшчыкі прабудуць у ім гадзіну, будуць бегаць і гутарыць.

Вась зьдзівіць спрытнасьць якой небудзь дзяўчыны з «Швейпрому» вольна абыходзячайся з кулямётам «Люіс» новым, лёгкім, баявым кулямётам. Калі раніцою у нядзелю за горадам убачыце стройную невялічкую калёну людзей з вінтоўкамі, не памыліцеся, калі скажаце, бязумоўна, тэкстыльшчыкі.

Кожную нядзелю яны ў полі

Возьмуць вінтоўкі ў Доме Чырвонай арміі і айда. Апошняя нядзеля была прысьвечана штыкавому бою.

Спачатку цяжка давалася, трэба было добра ўладаць штыком. Доўга камандзір крычаў:

— Два крокі ўперад, крок на месцы, пры выпадзе застацца!

Ніяк не маглі запамятаць рухі і каманду. Гадзіны тры-чатыры на гэта пайшло, але—перамаглі.

Астатнія заняткі былі ў Доме Чырвонай арміі ў стралковым габінэце і ціру. Рабілі экскурсію ў падшэфную частку, разам стралялі, разам праводзілі дзень.

Шмат якія гурткі часта скардзяцца, хацелі працаваць, але немагчыма, няма вінтовак, няма тапных патронаў і г. д. Гэта толькі адмовы. Трэба ўзяць прыклад з тэкстыльшчыкаў, два разы ў тыдзень яны бяруць у Доме Чырвонай арміі вінтоўкі, працівагазы, снарады. Дом Чырвонай арміі іншым гурткам зброі ня дасьць, а вось тэкстыльшчыкам дае.

Прыклад астатнім гурткам

Здаецца няправільна, а разабрацца дык так.

Даў Дом Чырвонай арміі будаўнікам вінтоўкі, узялі вінтоўкі к тэрміну ня прынесьлі, а пасьля як здалі, дык без папруг, дасьць Дом Чырвонай арміі другому гуртку, вінтоўкі вярнуць заржаўленымі, ня чышчанымі. А тэкстыльшчыкі, калі возьмуць, дык да тэрміну здадуць і абавязкова зброю начысьцяць.

Сродкаў гурток ня мае ніякіх

Ні ячэйка КСМ, ні фабком, ні ЦП саюзу сродкаў не дае. Невялічкі процант сяброўскіх узносаў ячэйкі ТСААвіяхіма—вось і ўсё. Ня гледзячы на гэткія дрэнныя ўмовы, зацікаўленасьць гуртком вялікая. **уступаюць старыя рабочыя. Нядаўна падалі заявы 5 чалавек.**

Як недахоп гэта тое, што **комсамольцаў** зусім мала, **усяго толькі 8 чалавек.** Ячэйка заслухала справаздачу, пастанавіла, лічыла, прапанавала, а больш нічога. Гурток як-бы асобна жыве.

А ў гуртку значныя посьпехі. Ёсьць добрыя стралкі—

дзяўчына Файн, Хэйфэц К і інш.,

яны з сямі патронаў выбіваюць каля 100 вочак на дыстанцыі 100 крокаў.

Апошні раз, калі ўся організацыя была ў лягерах, гуртоўцы практыкаваліся страляць з «Максіма». Усё самастойна, закладаці патроны, увесьлі стужку, зрабіць наводку і г. д. Кожны сябра гуртку прайшоў хімічнае абкурваньне. знаёмы падрабязна з працівагазамі «Бунанта Зялінскага», «Т-Т-4» і інш.

Пры гэтым гуртку існуе санітарная сэкцыя

У ёй усе дзяўчаты вывучаюць анатомію, хуткую дапамогу, гэтыя дзяўчаты будуць дзяжурыць у шпіталі.

Найбольш актыўныя сябры займаюцца на курсах малодшага комскладу пры ДЧА. Яны дапамагаюць кіраваць гуртком.

Кіраўнік гуртка—партыец камандзір запасу.

У гуртку строгая дысцыпліна, ад гэтага і зацікаўленасьць і акуратнае наведваньне. За нядысцыплінаванасьць даюцца нарады, перанесьці, напрыклад, вінтоўкі у ДЧА, прачысьціць іх аднаму і г. д. Усё па вайсковаму.

Бывае, што заняткі працягваюцца 2-3 гадзіны, камандзір перарывае, але хлопцы просяць яшчэ.

Гэта ў тэкстыльшчыкаў, у адным з найлепшых гурткоў.

* * *

А вось у **Аб'яднанай профшколе** вайсковая праца ячэйкі заключаецца ў тым, што на агульны сход прыходзіць адзін з чырвонаармейцаў.

Вайсковы гурток спачатку сабраў да 100 чалавек, другі раз напат і больш, уся ячэйка прыходзіла, актыўнасьць, зацікаўленасьць, усё было, толькі працаваць. Гэтак працягнулася каля месяцу, пасьля камандзір пачаў спазьняцца, потым зусім ня прыходзіць. Мала-па-малу і гурток распаўся. І прапанавалі, і прасілі, і патрабавалі, камандзіра ня было.

Былі і супольныя вечары ў казармах. Першы раз прышлі, політкіраўнік ня пусьціў профшкольскай сьветавой газэты, не дазволіў выступіць літгуртку і г. д. Профшкольцы ня бачучы свайго матар'ялу, памаленьку ўходзілі.

На другія вечары прыходзілі толькі сябры бюро, ды той, хто павінен выступаць. Гэтак няўмелым кіраўніцтвам загубілі ўсю справу.

А працаваць магчыма было і як яшчэ.

А. Каліта

Вышлі на практыку!

(Аб'яднаная Беларуская Ваенная Школа)

—Хутчэй-бы скончыліся залікі, ды пайсьці-б у поле на практычныя заняткі. Так можна было пачуць ад курсантаў нашай школы.

Не здарма ў іх было такое жаданьне. У працягу доўгай зімы прыходзілася сядзець у клясах і „поўзаць" па карце рашаючы тактычныя задачы. І вось цяпер дачакаліся таго часу, калі можна ўзяўшы карту ў рукі пайсьці ў поле і зьлічыць гэтую карту з тэй мясцовасьцю, з якой яна зьнята і ўжо рашаць гэтую задачу на самдзеле, а не на паперы.

Гэтым мы дасягаем таго, што курсанты разам з тэорыяй набываюць сабе і практыку ў вайсковай справе.

Адначасова з вучобай стралявой праводзіцца і па-за школьная праца. Організавана цэлая сетка розных гурткоў. Асабліва многа спартыўных. Тут і футбол і баскетбол, і гарадкі і ўсё чаго толькі твая душа пажадае. І ёсь такія заядлыя футболісты, што як пусьціцца за мячом, дык здаецца ўцякай усё з дарогі а топератрэ цябе на парашок.

Юрка Доўгі.

ВАЕННАЯ ХІТРАСЬЦЬ.

З гэроічнага мінулага Чырвонай арміі.

У тундрах Ахоцку скрыўся апошні афіцэрскі атрад сібірскай белагвардыйшчыны пад камандай Пэпеляева. Пачынаецца гэроічны паход у пагоню за гэтымі хвастамі ворагаў рэволюцыі.

У той час у камандуючага войскамі ДВР памочнікам быў вядомы храбрэц Вастрацоў, былы камандзір вядомага чырвонага Волжскага палку.

Атрымаўшы загад дабіць Пэпеляева, Вастрацоў з 800 байцоў пагружаўся на 2 невялічкіх караблі, «Стаўрополь» і «Індыгірка» і ідзе поўным ходам з Уладзівастоку ў Ахоцк.

Праз 25 дзён казачнага плаваньня ўначы падышлі да Ахоцку.

Вастрацоў сабірае ўвесь свой маленькі атрад, тлумачыць яму, што перад імі ці нагалоўная гібель, ці перамога як-бы там ня было. Потым загадвае кожнаму чырвонаармейцу ўзяць на плечы пяцідзённы запас харчоў і патроны, бярэ на сябе такі-ж, як і ўсе, груз і на поясе у сьнезе маленькі атрад ідзе без усякіх дарог, цаліною па тундры, 100 верст. Вастрацоў разьлічыў, што атрад ці павінен на трэцюю ноч падысьці і атакаваць Аян, ці ён згіне ад холаду і змору. Узьбярэжныя жыхары на месцы высадкі заначылі, што раней чым праз пяць дзён Аяна дасягнуць нельга.

К канцу трэцяга дню Вастрацоў з атрадам падходзіў да Аяну. За гэты пераход атрад пахаваў сярод горных скал і сьнягоў некалькі чалавек.

Каля 8 верст ад Аяну перад наступаючымі чырвонаармейцамі раптам адчыніўся ваенны лягер.

Спрытным манэўрам Вастрацоў адрэзаў лягер ад берагу мора, абкружыў і узяў у палон без выстралу каля сотні апешыўшых ад нечаканасьці белагвардыйцаў. Гэта быў передавы атрад пэпеляеўцаў, ішоўшы пад камандай Ракашцава к Благавешчанску, каб потым скрыцца ў межах Кітаю, і ўжо адтуль рабіць напад на Савецкую Сібір.

Апалеўшыя белагвардыйцы толькі лыпалі вачыма і пыталі чырвонаармейцаў:

— Дык хто-ж вы такія? Адкуль вы скінуліся? З неба, ці што?

Атрад Ракашцава меў агромністую колькасьць зброі, тысячы бомб, патронаў.

Вастрацоў, атабраў усё ўзбраеньне, накідаў яго у мора, затым што несьці і несьці яго на было на чым і каму і пашоў далей, пакінуўшы пры разброеным ворагу невялічкую ўзброеную варту.

Хутка і ціха рынуліся 400 храбрацоў Вастрацова (астатнія засталіся на карабелі) ў Аяне. Была гадзіна ночы. У горадзе спалі, як сьпяць спакойна людзі у палярным, пустым захалусьці. Загадаўшы абкружыць і разброіць спаўшых пэпеляеўскіх байцоў, Вастрацоў узяў на сябе заданьне захапіць Пэпеляева самога з усім яго штабам. Абкружыўшы з некалькімі чырвонаармейцамі пэпеляеўскі будынак, ён аддаў суровы загад:

— Расстраляю ўсякага, хто з вас удумае адчыніць стральбу. У выпадку патэбнасьці—дзейнічайце бомбамі ў вокны і ўзышоўшы на ганак, Вастрацоў пастукаў у дзьверы.

— Адчынеце.

Ад'ютант Пэпеляева, здаравенны хлапчына—афіцэр, прыадчыніў дзьверы.

— Хто такі? Што трэба?

— Здавайцеся!—Я камандзір Савецкай Чырвонай Дывізіі! Вы абкружаны з усіх бакоў...

Ад'ютант выштурхнуў руку з маўзерам і захлопнуў дзьверы. І было чутна, як за дзьвярыма ўсхоквалі з ложкаў і у замяшаньні бегалі па пакоі 10 пэпеляеўскіх палкоўнікаў.

— Адчынеце!—тым часам ламаўся і крычаў Вастрацоў.—Усялякае супраціўленьне бескарысна. Вы абкружаны добрымі сіламі: у мяне на рэйдзе ў гавані тры крэйсары з дальнабойнымі гарматамі!!! Адчынеце!..

Пэпеляеў усхваляваны раіўся са сваімі палкоўнікамі. У першыя хвіліны было вырашана: хутка адчыніць дзьверы, забіць Вастрацова і, кінуўшыся ўрассыпную, паспрабаваць сабраць сілы і даць адпор чырвоным.

— Адчынеце!—барабаніў у дзьверы Вастрацоў.—Ад імя Савецкай улады я гарантую вам жыцьцё да народнага суда над вамі. Адчынеце! Ці я вас!

І ён паклікаў стаяўшага непадалёк палкоўніка Варгасова, захопленага ў палон у Ахоцку і асабова вядомага Пэпеляеву.

— Скажы ім як мы абыходзімся з палоннымі.

Пэпеляеў, нарэшце, парашыў здацца. Дзьверы адчыніў той самы ад'ютант.

Вастрацоў ступіў за парог і апынуўся ў групе палкоўнікаў, спалоханна стаяўшых ў адных нагавіцах.

— Дзе тут генэрал Пэпеляеў?—зьвярнуўся Вастрацоў да прысутных.

Яму паказалі на аднаго ў штанох чалавека. Гэта і быў Пэпеляеў.

Вастрацоў працягнуў яму вольную руку (у другой быў маўзэр на пагатове) і, паціснуў руку Пэпеляеву сваёй агромністай лапішчай і як можна ветлівей прапанаваў:

— Калі ласка, давайце абгаворым склаўшаеся становішча.

— К-ка... калі ласка,—прабармотаў Пэпеляеў, зьбянтэжыўшыся ад такога лічнага супакою.—Ці не жадаеце да мяне ў габінэт?

— Што-ж... можна,—згадзіўся Вастрацоў, праходзячы і сядаючы у габінэце.—Ды ці нельга гарбаты: а то я праме́рз, ведаеце...

— Можна гарбаты,—пакорна згадзіўся генэрал і загадаў ад'ютанту распарадзіцца наконт самавару.

— Да вы-б,—скасіўся Пэпеляеў на маўзэр,—паклалі маўзэр у кабуру. Я вам гарантую цяпер тут бясьпечнасьць...

Пачаліся перагаворы.

— У мяне тут,— прыхлёбваючы гарбату і не моргнуўшы вокам, гаварыў Вастрацоў,—цэлая дывізія.—Аян абкружаны ўшчыльную. Вашы людзі і вы абкружаны і таму, каб ухіліцца ад лішняга кровапраліцьця, пашлеце вашым людзям пісьмовы загад аб спыненьні ўсялякага супраціўленьня. Пэпеляеў уздыхнуў і на сваім блок-ноце напісаў:

„Я здаўся ў палон чырвоным. Прашу падзяліць мой лёс.

Генэрал ПЭПЕЛЯЕЎ".

Ад'ютант адклаў парабелум, надзеў штаны і пайшоў з гэтай пісулькай на двор. А прышоўшыя некалькі ў сябе асобныя 10 палкоўнікаў таксама пачалі нацягваць штаны.

У гэты час Вастрацову паведамілі, што з боку Уікі к Аяну падходзяць астатнія пэпеляеўскія сілы і афіцэрскі атрад ужо раскінуўся ў баявым парадку. Гэта быў самы небясьпечны момант для кучкі чырвоных.

— Ну-с, генэрал,—прапанаваў Вастрацоў,—выйдзьце на спатканьне вашых і загадайце ім скласьці зброю.

* * *

Праз два дні «Індыгірка», сярод агульнай радасьці чырвонаармейцаў плыў на Уладзівасток.

У турме былі заперты некалькі сот белагвардыйцаў. І толькі адзін Пэпеляеў, даўшы чэснае слова, вольна хадзіў па палубе і паціскаў плячыма: як-жа гэта ён здаўся такой кучцы, будучы палкам гаспадаром становішча?

— Ваенная хітрасьць,—навучальна тлумачыў генэралу каваль.

— Нават зусім проста.

К. Шавель

Летнія настроі

Вецер цалуе бярозу,
Кветкамі зьяюць лугі;
У садзе ня капаюць сьлёзы—
Сьлёзы васеньняй імгі.

Радасьці поўны абшары,
Весела шэпчацца бор.
Жыта на летняй гітары
Новы пяе перабор.

Сіні туман валаконцам
Сьцеле блакітную даль
Тчэ залацістае сонца
Усюды пунсовы паркаль.

Успляскамі рэчка гамоніць,—
Топішся ў радасьці сам
Хутка ўжо, хутка зазвоніць
Па-за кустамі каса.

Летнім настроем шапоча
У полі і ў лузе трава.
Хочацца рваць васілёчкі,
Лету вянок даравіць.

У садзе ня капаюць сьлёзы—
Сьлёзы васеньняй імгі.
Вецер цалуе бярозу,
Радасьцю звоняць лугі.

Алесь Гладкі.

Ноччу ў полі

Вясна прыгожасьцю сваёй,
Убрала лес, і лог, і поле.
Вячэрняй цёплаю парой,
Як добра выйсьці на прывольле.

Іду туды—за паплавы,
Пад гай—у жытнія разлогі,
Іду між шумнай збажыны
Пяском астыўшае дарогі.

Пяе вясна вячэрні гымн,
Маўчаць жытнёвыя разлогі.
Прыемна сьвеціць месяц ім,
Па небе ходзячы убогім.

Красуйце-ж родныя палі.
Красуй і ты на нівах збожжа
Надыйдзе хутка час, калі,
Цябе жняя ў снапы палажа!

Твар яўрэйскага клерыкалізму

Ці-ж толькі моляцца?

Шмат каму здаецца, што ў галіне барацьбы з рэлігійнымі перажыткамі намі ўсё ўжо зроблена:—моладзь ня верує ні ў бога, ні ў чорта; сінагогі стаяць пусткаю; хэдары (патаемныя рэлігійныя школы) забаронены савецкім устаноўствам і дзеля гэтага ўжо ня існуюць.

Шмат каму здаецца, што толькі рэдка дзе, у глухім мястэчку, у кутку за печкаю, можа сядзіць яшчэ над талмудам старэнькі, аджыўшы свой век, равін і нудзіць нікому незразумелыя і непатрэбныя словы.

Ці-ж гэта так? Ці сапраўды клерыкалы займаюцца толькі рэлігійнымі справамі?

Не, ня так.

Пад маскай рэлігіі—антысавецкая палітыка

Клерыкалы ня толькі малітвамі жывуць.

Дзеля барацьбы з антырэлігійным рухам, з новым бытам, з узмацненьнем класавай сьвядомасьці яўрэйскіх рабочых—равіны аб'ядналіся з нэпманамі і з „грамадзкімі дзеячамі“ („клалтуэр“) царскіх часоў.

У кіраўнічых сфэрах рэлігійных абшчынаў („кэгілв“) найбольш значных гарадоў ня шукайце „аджыўшых свой век“ старычкоў равінаў. Там надта дружна супрацоўнічаюць нэпач, „клалтуэр“ з вышэйшай адукацыяй і лаўкач равін, які менш усяго сядзіць над талмудам.

Гэты чорны хаўрус імкнецца першым чынам даказаць, што ён зьяўляецца адзіным прадстаўніком „яўрэйскага народу“ („клал Исроэл“), падгарнуць пад свой уплыў масы яўрэйскага жыхарства і кіраваць іх воляй у карысным для сваіх мэтаў кірунку.

Пад маскай аховы і нават адраджэньня рэлігіі, імкнецца да кіраўнічай ролі, да падпарадкаваньня сваёй уладзе яўрэйскіх мас, кагал са сваёй сьвітай.

Гэты, апрануты ў старыя амаль згніўшыя вопраткі рэлігіі, рэгрэсыўны рух мы сьмела можам акрэсьліць, як нацыянал-клерыкалізм дзеля таго, што яго ідэолёгі дабіваюцца вярхоўнага кіраўніцтва над усёй „яўрэйскай нацыяй“.

Зьезд у Корастэні

Ідэолёгію нацыянал-клерыкалаў яскрава характарызуе іх зьезд.

На зьезьдзе ў Корастэні ўдзельнічала 50 равінаў-дэлегатаў, 20 гасьцей (якія раптам аказаліся ў сакратарыяце зьезду!), шмат «выпадковых» наведнікаў (сярод якіх „выпадкова“ аказаўся былы рэдактар „Гамэйліц“) і нават 20 прывітальных тэлеграм ад розных рэлігійных абшчынаў і шматлікія радасныя артыкулы ў буржуазных яўрэйскіх газэтах за граніцаю.

У рэзолюцыях зьезду маюцца гэтыя пэрлы: „пры дапамозе ўсяго яўрэйства краіны, працівастаіць супроць наступаючага атэізму, які разбурае нашае нацыянальнае жыцьцё(?) нашае грамадзкае (?) жыцьцё“... „Аб'яднаць усе творчыя сілы і арганізаваць парадак (?) у яўрэяў“...

Ясна: контр-рэволюцыйны клерыкалізм займаецца ня толькі нябеснымі справамі. Ён хоча ўстанавіць ў яўрэйскіх масах свой „парадак“.

Клерыкалы пашыраюць дзейнасьць

Контр-рэволюцыйныя кіраўнічыя сфэры нацыянал-клерыкалізму маюць да сваіх паслугаў надта добра ўпарадкаваны „агітпропаддзел“.

Галоўным лёзунгам сучаснага моманту ў іх дзейнасьці зьяўляецца барацьба за моладзь, за адрыў дзяцей ад нашага ўплыву. Сетка хэдараў пашыраецца. У самым Менску існуе некалькі дзясяткаў хэдароў і некалькі ешыботаў (вышэйшая рэлігійная школа). У Сьміловічах—2 хэдары, у Дукорах—2 хэдары, у Смалявічах—5 хэдароў, у Самахвалавічах—ешыбот, у Старашалі—3 хэдары, у Бешанковічах—ешыбот і хэдары, і гэтак амаль у кожным мястэчку, у кожным горадзе.

Клерыкалы вядуць таксама працу сярод яўрэйскай беднаты: за грашовую падачку беднік пачынае глядзець на равіна, як на свайго збаўцу.

* * *

Контр-рэволюцыйныя імкненьні клерыкалаў павінны абудзіць комсамол да павялічэньня, пашырэньня антырэлігійнай прапаганды.

Нехай равіны моляцца аж да адурэньня, але пад іх рэлігійную ўладу мы моладзь не аддадзім!

Б. СОЛЬЦ.

„Сьвіньня з сабакамі і тыя на нас“

(Вёска Уручча, Астрашыцкі раён)

Нядаўна прыяжджаў з Менску у нашу вёску поп сьвяціць кулацкі будынак. Назьбіраў ён шмат сала, масла, яек, жыта. Нагрузіў цэлы воз падаяньняў і пашоў у хату да аднаго заможніка.

У гэты час прырваліся да возу сьвіньні з сабакамі і расьцягалі усё назьбіранае. Зьвярнуўся поп у Менск, а думкі—«вось табе і жыві... сьвіньня з сабакамі і тыя на нас»—недавалі спакою.

Пацёрка.

Віцебскія панчошніцы правялі агляд

удзелу кожнага комсамольца ў вытворчым жыцьці.

Як інструманты Гомельскай школы ФЗВ „пашлі гуляць“

Мы правялі агляд А ТЫ ШТО ЗРАБІЎ?

(Панчошная фабрыка, Віцебск).

Чаму маўчаць комсамольцы?

Цяжка выступаць комсамольцу па якому-небудзь пытаньню, ня маючы пад рукамі конкрэтнага матар'ялу.

Так і было з намі на адным з сходаў ячэйкі, на якім разглядалася пытаньне аб удзеле комсамольцаў у рацыяналізацыі і зьніжэньні цэн на продукцыю нашае вытворчасьці.

— Мы маўчалі... Гэта прывяло ячэйку да думкі аб неабходнасьці сталага вывучэньня пытаньняў удзелу комсамольцаў у вытворчым жыцьці.

Вылучылі камісію,

якая ў аснову сваёй працы намеціла вывучэньне наступных пытаньняў:

— прагулы і прапускі,
— адносіны да працы і
— удзел комсамольцаў у вытворча-тэхнічнай нарадзе.

Як і належыць, за работу ўзялася ня ўся камісія, а толькі частка яе.

Агляд, праведзены сярод 86 комсамольцаў, выявіў:

Прагулы і прапускі

Прагулаў за пэрыод 3-х месяцаў 1927 году (студзень, люты і сакавік) было 12, што складае 0,19 проц у адносінах да агульнага ліку рабочых дзён за гэты час.

Прапускоў па розным хваробам было 223.

386 комсамольцаў не прапусьцілі на працагу вывучаемага пэрыоду (3 месяцаў) ні аднаго дня—34 чал.

Адносіны да працы

Мы гутарылі з інструктарамі, механікамі і загадчыкамі аддзяленьняў аб кожным комсамольцу, пасьля чаго склалі адпаведную вытворчую характарыстыку.

Як добра адносячыхся да працы, адзначана 49 чалавек. Астатнія мелі розныя заўвагі.

Характар заўвагі

Комсамолка Рыб. Б.—не заўсёды прыкладна; на паказаньні інструктара аб дрэннай якасьці працы, адказвае: «ідзі сам садзіся і працуй лепш».

Комсамолка Л.—няраха ў працы, выпрацаванага ніколі добра ня складвае, адбросаў не захоўвае.

Комсамолка С.—ленца, плюецца, ня ўжываецца з усімі работніцамі.

Вучні С. і З.—дрэнна адносяцца да матар'ялу.

Комсамолка Э.—працуе на мэханізіраваных машынах, дзе патрабуецца асаблівая ўважлівасьць, а ў яе гэта адсутнічае, што садзейнічае павялічэньню браку.

Удзел у вытворча-тэх. нарадзе

амаль зусім адсутнічае (за тры месяцы было адно выступленьне комсамольца), і гэта у той час, калі фабрыка мэханізіруецца і ў аддзяленьнях маецца шэраг новаўвядзеньняў.

Нашы вывады

Трэба задумацца над вялікай колькасьцю прапускоў па хваробам.

А ўсё гэта з-за таго, што моладзь плюе на сваё здароўе.

Пры распрацоўцы вывучаемага пытаньня мы не знайшлі падліку сказьнёвьняў—ён адсутнічае. Думаем, што наша прапанова аб увядзеньні гэтакага адміністрацыяй будзе прынята.

Увесь матар'ял які быў сабраны ў часе агляду, зачытваўся на сходах зьмесных ячэек і выклікаў вялікую зацікаўленасьць з боку комсамольцаў.

Ханіна.

Інструманты „пашлі гуляць“

(Гомельская школа ФЗВ)

Справа з захаваньнем інструманту, асабліва дробнага, пастаўлена ў нас зусім дрэнна.

Калі раней ручных цісочак было каля 20, то цяпер іх усяго 5-6 штук, а астатнія... „пашлі гуляць“ (расьцягнуты).

Вытворчая камісія школы намячала агляд майстэрняў, у прыватнасьці, становішча інструманту, але і да гэтага часу да працы не прыступіла.

Калі мы ад вучня патрабуем павышэньня вытворчасьці працы і палепшэньня якасьці продукцыі, то трэба даць яму добры інструмант і належным чынам яго захоўваць.

Інакш нічога ня будзе.

Чырвоны.

Міхалкава прапанова

(Фабрыка «Чырвоная Бярэзіна», Н.-Барысаў)

Большая частка рабочых «Чырвонай Бярэзіны» надта цікавілася працаю тэхнічнага кіраўніка сваёй фабрыкі—тэхнічнай нарады.

Яны давалі многа прапаноў аб палепшэньні вытворчасьці,—іх абгаварвалі, вывучалі, уносілі дадаткі, якоў абгаварвалі і потым выносілі пастанову «правесьці ў жыцьцё».

Рабочыя, зьбіраючыся натоўпамі, адчувалі нейкую ўнутраную прыемнасьць—«ага, хоць раз дык на нашаму».

Бачылі хлапцы, як спрачаўся супроць іх загадчык фабрыкі, кажучы: «гэта ня выгадна». Але ж, як толькі з чым-небудзь згаджаўся тэхнічны пэрсанал, дык і ён «правільна, гэтак і раней было».

Кожны дзень рабочыя чакалі правядзеньня ў жыцьцё ўжо прынятых прапаноў—вось ды сеньня. Але гэтага «сёньня» нельга было дачакацца.

Гэтак-жа, як і ўсе рабочыя, у тэхнічную камісію падаў заяву і комсамолец Міхалка.

У яго заяве гаварылася аб тым, што у фанэрным цэху застаецца шмат канцоў ад калод, якія па сваёй меры для фанэры не падыходзяць і што іх можна скарыстаць на дошкі ў сернікавыя скрынкі, ад чаго будзе вялікая эконамія.

На першым пасяджэньні тэх. камісіі з Міхалкавай прапановай згадзіліся; загадчык фабрыкі, паскробшы крыху пад пахай, нават сказаў—«а запраўды ў нас і раней так было—пры гаспадару значыць».

Потым гэтае пытаньне разглядзелі на тэхнічнай нарадзе, дзе вынесьлі зусім іншую прапанову—застаючыяся канцы аддаваць на завод «Рабочы» дзеля капылоў.

З гэтаю прапановаю згадзіліся ўсе, але... тутака й пачалася гісторыя.

На трацьцім пасяджэньні вылучылі камісію для падліку таго, колькі будзе эканоміі, на чацьвертым—вылучылі камісію для тэхнічнага вывучэньня карысьці ад гэтых застаючыхся канцоў, а на пятае пасяджэньне ніхто ня прышоў.

Так і засталася ў паветры Міхалкава прапанова.

НІ БЭ, НІ МЭ, НІ КУ-КУ-РЭКУ—

НЯ ЗМОГ СКАЗАЦЬ У СВАІМ ДАКЛАДЗЕ АПОРГ АДНЭЙ З ТАЛАЧЫНСКІХ ЯЧЭЕК.

У ЧЫМ САКРЭТ? А „ЛАРЧЫК ПРОСТА АДЧЫНЯЕЦЦА“.

Даклад высасаны з пальца.

(Талочын, Аршанскай акругі).

Апоргу профсаюзнай ячэйкі было даручана зрабіць на сходзе ячэйкі даклад аб дзейнасьці менскіх замужных комсамолак, зьмешчаным у «Чырвонай Зьмене».

Як тут быць?—узьнікла пытаньне ў апорга. Дзе здабыць «Чырвоную Зьмену»? (Сам апорг, зразумела, «Чырвонай Зьмены» ня выпісвае).

За «Чырвонай Зьменай» прышлі да мяне. Але гэты нумар у мяне згубіўся, і я адказаў: трэба самому выпісваць,—тады апорг рынуўся ў хату-чытальню, але і там гэтага нумару не аказалася.

Доўга яшчэ хадзіў апорг у шуканьнях «Чырвонай Зьмены». Нарэшце прышоў дзень ячэйковага сходу. Ня гледзячы на сваю непадрыхтаванасьць, апорг усё-ж такі зрабіў даклад «на таму».

Доўга гаварыў і аб задачах летняй працы комсамолу і аб адносінах комсамольцаў да дзяўчат наогул, аб насьценгазэтах і г. д. Але дакладчык і словам не абмовіўся па сутнасьці самога лісту замужных комсамолак. Калі-ж у канцы дакладчыку аб гэтым задалі пытаньне, ён бедны адказаў: «ня ведаю, «Чырвонай Зьмены» здабыць ня мог».

Вось, як кепска без газэты!

Міхась Зак.

Дастаўка псуе справу

(Ячэйка ЛКСМБ Гомельскай школы ФЗВ)

З 61 комсамольца выпісваюць «Чырвоную Зьмену» толькі 2.

У сувязі з беларусізацыяй хлапцы зацікавіліся газэтай і хочуць яе выпісваць, але дастаўка псуе ўсю справу.

Ячэйка досыць популярызавала газэту, але калі яе не атрымалі выпісаўшыя «агітатары», то вядома комсамольцы не ахвотна пачынаюць ісьці на сустрэч іх прапановам выпісаць газэту.

Почта, пастарайся регулярна дасылаць «Чырвоную Зьмену» ў Гомельшчыну!

В. Сідарук.

„Зьмены“ у крыўду не дадзім“

Сустрэўся я з таварышом з ячэйкі МШВ МББ.

— „Здароў браток, ну што ў вас чуваць аб газэце „Чырвоная Зьмена“?

— Аб „Чырвонай Зьмене“ у нас самыя лепшыя водгукі. Газэта добрая, правяла шмат практычных масавых мерапрыемстваў і наогул мы нашу газэту ў крыўду не дадзім.

— Ну так, а як у вас у ячэйцы з падпіскай на „Чырвоную Зьмену“?

Таварыш нешта пачаў як бы сьпяшацца. А тады нахіліўшы галаву прабарматаў:

„Бачыш, я ўпаўкаважаны па друку і за гэтыя 3 месяцы з 120 комсамольцаў газэту выпісаў я адзін“.

Зд. Ш.

Газэтныя гурткі... без газэт

(Багушэвіцкая яч. КСМ, Бярэзінскага р.)

Летам пачалі працаваць газэтныя гурткі, а у гэтых самых гуртках газэт і няма. Дзякуй яшчэ хаце-чытальні, што ў той яшчэ яны крыху вядуцца.

Ячэйка не стараецца сама выпісваць «Чырвоную Зьмену», а таксама і няпрыцягвае моладзь да выпіскі газэты.

На лінень месяц ячэйцы патрэбна зьвярнуць увагу на выпіску.

Янка.

Конкрэтна!

(Прапановы юнкора)

Неабходна на працу ўпаўнаважанага па падпісцы вылучыць хлопца, які-б цікавіўся гэтай працай.

Ставіць яго справаздачы аб працы на бюро ячэйкі штомесячна.

Пашыраць падпіску сярод беспартыйнай моладзі, бо у яе цяга да газэты часта бывае большая, чым у некаторых комсамольцаў.

Сярод жа іх у нас падпіска зусім не зьбіраецца.

Ісіламі ўсяе ячэйкі, а не аднаго ўпаўнаважанага падымаць трэба падпіску.

Міхась Маркевіч.

„Чырвоная Зьмена“ на заводах.

(Нова-Барысаў).

Падпіску ў нас на «Чырвонай Бярэзіне», Домбалі», «Комінтэрне» на ўсе газэты, у тым ліку юнацкія, праводзяць цэхпрофупаўнаважаныя.

Апошнія вельмі дрэнна знаёмы з юнацкімі газэтамі, яны ніколі нават слова не закінуць за «Комсомольскую Правду» ці «Чырвоную Зьмену».

Бывае так, што той ці іншы хлапец запытае «як бы гэта мне падпісацца на «Чыр. Зьмену», а цэхупаўнаважаны раіць яму падпісацца на другія газэты.

Упаўнаважаныя па друку комсомольскіх ячэек таксама працы не вядуць ніякай. Падпіска на юнацкія газэты стаіць на надта нізкім узроўні.

Не магчыма абыйсьці і таго, што пошта і аддзяленьні БДВ не акуратны ў дастаўцы.

Ёсьць некаторыя ячэйкі, якія выпісалі «Чырв. Зьмену», але дзякуючы «добрай» дастаўцы не атрымлівалі яе па два і больш тыдні.

С. Касвяў.

Насустрач адзін другому

ІДУЦЬ ЛЕЗВЫ НАШЫХ ГАСПАДАРЧЫХ „НОЖНІЦ“.

ГЭТА ДАСЯГНУТА ЗНАЧНЫМ ЗЬНІЖЭНЬНЕМ ЦЭН

Але гэта зьніжэньне часта праводзілася за кошт зьмяншэньня прыбыткаў і праяданьня асноўнага капіталу.—Адначасова са зьніжэньнем на адны тавары, павышаліся цэны на другія.—Неабходна хутчэйшае зьнішчэньне гэтых недахопаў, неабходна змагацца за рацыяналізацыю і ўтаненьне гандлёвага апарату, за далейшае зьніжэньне цэн.

Гутарка з наркамгандлем БССР тав. Адамайцісам.

Лезвы „ножніц“ збліжаюцца

Наркамгандаль БССР закончыў прапрацоўку матар'ялаў аб зьніжэньні цэн, якія былі сабраны ў маі і чэрвені інструктарамі, рэвізаваўшымі гандлёвыя арганізацыі.

У гутарцы з нашым супрацоўнікам народны камісар гандлю БССР тав. **Адамайціс падзяліўся вынікамі гэтай масавай праверкі** і наступным чынам ахарактарызаваў ступень выкананьня дырэктыў аб зьніжэньні цэн у БССР:

— Па лініі **спажывецкай кооперацыі** мы маем зьніжэньне цэн на асноўныя прамтавары да 1-га чэрвеня **на 9.95 проц. у гарадох і—10,4 проц. у вёсцы.**

Большы процант зьніжэньня цэн у сельскіх мясцовасьцях тлумачыцца тым, што вясковай кооперацыі да пачатку кампаніі існавалі значна вышэйшыя цэны, чым у гарадзкой.

Такім чынам мы можам констатаваць, што **дырэктыва аб зьніжэньні цэн на 10 процантаў была да чэрвеня выканана амаль цалкам.**

Трэба адзначыць, што цэны прыватнага рынку таксама зьнізіліся ад 4 да 7 процантаў на асноўныя прамтавары.

Дасягнутае зьніжэньне цэн **спрыяюча адаб'ецца на зблiжэньні „ножніц“ паміж коштам продукцыі прамысловасьці і сельскай гаспадаркі, а таксама дасьць нам захаваньне і нават некаторы рост рэальнай зарплаты**

Уцягваюцца шырокія масы

Масавая праверка і абсьледваньне выкананьня дырэктыў аб зьніжэньні цэн была у БССР праведзена досыць шырока і **ахапіла сабой у гарадох 100 процантаў гандлёвых організацый, у сельскіх мясцовасьцях каля 50 проц.**

Гэтая праверка дала шмат станоўчых вынікаў. Акрамя асноўнай задачы-праверкі і зьніжэньня цэн, яна здолела ўцягнуць у практычную работу па зьніжэньню профорганізацыі і шырокія масы спажыўцоў.

За кошт чаго?

Праверка гандлёвых організацый выявіла **шмат адмоўных момантаў у кампаніі па зьніжэньню цэн.**

Ва многіх мясцох зьніжэньне цэн ня ішло разам з скарачэньнем накладных выдаткаў, утаненьнем і рацыяналізацыяй гандлёвага апарату. Дзякуючы гэтаму **цэны зьніжаліся галоўным чынам за кошт зьмяншэньня прыбыткаў і частковага праяданьня асноўнага капіталу.**

Калі мы кажам, што дырэктыва аб зьніжэньні цэн на 10 процантаў амаль выканана, дык **гэтага нельга сказаць пра дырэктыву аб скарачэньні накладных і гандлёвых выдаткаў.** З гэтай прычыны наша ўдарная задача ў сучасны момант заключаецца ў тым, каб накіраваць усю ўвагу на пытаньні скарачэньня гандлёвых і накладных выдаткаў, пытаньні ўтаненьня і рацыяналізацыі апарату.

„Трышкін кафтан“

Неабходна падкрэсьліць наяўнасьць шэрагу выпадкаў **скажэньня політыкі зьніжэньня цэн.** Было выкрыта, што адначасова са зьніжэньнем цэн на асноўныя прамтавары, **павышаліся цэны на іншыя тавары, на якія Наркамгандаль не ўстанаўліваў гранічных нацэнак.** Таксама назіраліся факты **пагоршаньня якасьці тавараў.**

З гэтым неабходна павесьці самую рашучую барацьбу, **чула прыслухоўваючыся да ўсіх скаргаў і заяў спажыўцоў.**

Да адказнасьці!

Пры выкрыцьці выпадкаў скажэньня політыкі цэн, мы былі прымушаны **прыцягваць да адказнасьці вінавайцаў гэтых выпадкаў.**

За ўвесь час кампаніі праверкі **было прыцягнута да адказнасьці 140 гандлёвых організацый,** галоўным чынам у сельскіх мясцовасьцях, дзе злоўжываньні назіраліся досыць часта. Рэпрэсыўныя меры ўжываліся, галоўным чынам, у дачыненьні нізавой коопэрацыйнай сеткі.

У асяродак увагі

Якія-ж асноўныя задачы стаяць перад намі у сучасны момант?

— Неабходна замацаваць і паглыбіць нашы дасягненьні, правадзіць сыстэматычную праверку нізавых гандлёвых організацый не толькі праз інструктароў Наркамгандлю, але і шырокіх мас рабоча-сялянскіх спажыўцоў.

— У цэнтру нашай увагі павінна стаяць пытаньне аб рацыяналізацыі і ўтаненьні гандлёвага апарату, скарачэньні накладных і гандлёвых выдаткаў.

Беларускі Волхаўстрой

Разгар работ на Асінастроі.

Пад шум навальніцы.—Дажджы размылі шосэ.—Дапамога сялянства і рабочых.

На Асінастроі работы ў поўным разгары.

Вельмі інтэнсыўна ідзе пракладка шпал на пабудове чыгуначнага шляху Хлюсьціна—Выдрыца, якая БУДЗЕ ЗАКОНЧАНА Ў ПАЧАТКУ ЛІПЕНЯ.

Чыгуначны шлях, які вядзе к месцу пабудовы электростанцыі, будзе гатоў не раней верасьня.

У апошнія дні вялікія дажджы вельмі шкодзілі разьвіцьцю работ на Асінастроі. Дажджамі размыта шосэ, па якому падводзяцца будаўнічыя матар'ялы к месцу працы. Навальніцамі была таксама спынена работа па пракладцы шосэ Грышына-Выдрыца. На гэтым вучастку ўжо былі прарыты каналы, зроблены мосьцікі, падрыхтаван пясок, але СТЫХІЯ ЎСЁ ГЭТА РАЗРУШЫЛА.

Праца на Асінастроі затрымліваецца яшчэ тым, што з многіх хат, прызначаных да рамонту, прыходзіцца высяляць жыхароў.

Выключную ўвагу аказваюць Асінастрою навакольнае сялянства, аршанскія рабочыя і профорганізацыі.

Рабочыя Асінастрою зжыліся з тэхнічным пэрсоналам, дасканальна выконваюць паказаньні кіраўнікоў будаўніцтва і вельмі дысцыплінаваны.

Акрамя чыста будаўнічых работ, кіраўніцтва Асінастрою занята зараз вырашэньнем пытаньня будучай эксплёатацыі станцыі: выяўляецца магчымая колькасьць спажыўцоў энэргіі Асінастрою. Вядуцца таксама вышукваньні ў мэтах устанаўленьня дасканальнага месца распалажэньня будучай электрастанцыі.

„Не на жарт узяліся!“

(Ад нашага спэцкора)

Праца на адрамантаваньню пасёлку Выдрыцы, дзе будуць часова жыць рабочыя Асінастрою, распачалася яшчэ ў першых лічбах мая.

У панурыя каменныя дамы з вокнамі заснаванымі на працягу дзесятку год старанымі павукамі, з прагніўшымі падлогамі з праржаўленымі бляшанымі страхамі праз якія сачыўся ў сярэдзіну дождж,—прыехала некалькі чалавек інжынэраў-тэхнікаў.

Затушукалі сяляне суседніх весак:

— Зноў прыехалі... рэшту заводу будуць разьбіраць.

А інжынэры-тэхнікі на памятных грудах памёршага ў дні соцыяльнай завірухі вядомага Выдрыцкага хэмічнага заводу нешта аглядалі, мервавалі, што для чаго.

А калі сотня чалавек пачала разрываць лапатамі пасын Выдрыцкага пасёлку, каб водаправодныя трубы ачысьціць ад гнілой харкаты і вады - жабурыньне з утварыўшыхся возёр вакол заводу спусьціць праз Аршыцу ў многаводны Днепр, стары Апанас, што жыве тут, сказаў сваёй жонцы:

—А сёлета не на жарт узяліся--кіпіць работа...

А сёньня сярод цагляного шчэбня, сярод труб абчарнелых, маладзіцамі вясёлымі выглядаюць тры адбудаваных домікі, чырвоненькія страхі якіх вогнішчамі іскрацца на акраіне Асінаўскага балота.

300 кваліфікаваных рабочых, як мурашкі капошацца сярод старога матар'ялу і радам адбудоўваюць новыя будынкі. Так адбудоўваецца лазьня, тэатр, амбуляторыя, кантора кіраўніцтва, паштовае аддзяленьне і г. д.

Зьм. П.

2000 кілёмэтраў па Дняпру

18-га чэрвеня г. г. два фізкультурніка-комсамольцы гор. Воршы **Рудкоўскі і Гофман** прадпрынялі экскурсію на лодках па Дняпру з наступным маршрутам: Ворша, Магілеў, Кіеў, Днепрапятроўск, Херсон, Адэса.

Увесь шлях складае больш 200 кілёмэтраў.

Новы атрад настаўніцтва

Гэтымі днямі адбыўся трэці выпуск Яўрэйскага пэдагогічнага тэхнікуму, які саўпаў з пяцігадовай гадавінай існаваньня тэхнікуму.

Сёлета тэхнікум выпусьціў 32 чалавека настаўнікаў, выхавацеляў дзетдамоў, выкладчыкаў школ і г. д.

Баскэтбольны матч

Пры адчыненьні спартыўнай пляцоўкі Зах. чыгункі адбыўся баскэтбольны матч паміж камандамі Зах. чыгункі і ЦК Комсамолу. Вынікі—23- 18 у карысьць ЦК.

Міжгародныя футбольныя гульні

Пасьля чатырохгодвага перапынку, Менск зноў пачаў практыкаваць міжгародныя футбольныя гульні. Першая футбольная каманда менскага «Динамо» 19-га чэрвеня выяжджала ў Смаленск для спатканьня з футбольнай камандай Смаленскага «Динамо». Вынікі—2:1 у карысьць Менску.

У тры радкі

○ У гэтым годзе ў Горацкую Сельска-Гаспадарчую Акадэмію будзе прынята **340 чалавек.**

○ На абшарах БССР знаходзіцца **158 саўгаспадарак,** з агульнай колькасьцю зямлі пры іх 87128 гэктараў.

○ У верасьні ў БССР пачнецца **прызыў у Чырвоную армію** грамадзян 1905 году нараджэньня.

○ 1-га ліпеня пачынаецца **выезд у лагэры Менскай гарадзкой піонэрорганізацыі.**

○ 15 тысяч рублёў адпусьціла цэнтральная камісія дапамогі дзецям на абсталяваньне у Віцебску **новай дзіцячай калёніі.**

На 400 тысяч страт

Управа Дзяржаўнага Страхаваньня падвяла вынікі страт, нанесеных насельніцтву навальніцамі за апошнія дні ў БССР.

Згодна вестак, наступіўшых з акруг, **гэтыя страты перавышаюць 400 тыс. руб.**

У дапамогу летняй працы ЛКСМ

Кнігі выдавецтва „Молодая Гвардия“

Клюбная праца летам

Сэрыя „Практыка клюбнай працы“ пад агульнай рэдакцыяй Агітпропу ЦК УсеЛКСМ.

Замоскворецкий В. и Булатов. Летняя работа юсекций „рабочих клубов“—143 старонкі. Цана 1 р.

В. К. Летняя прогулка рабочей молодежи. (Організацыя і мэтады працы). 79 стар. Цана 40 кап.

Маслов А. Фокусы и научные развлечения в клубной работе. 124 стар. Цана 85 кап.

Летние агит-выступления. Сборник (частушкі, агіт-балаган, жывое кіно, чырвонае абазрэньне, шумавы аркестр, масавыя выступленьні за горадам, пастаноўкі на паляне). 105 стар. Цана 40 к.

Трунин А.—Массовая работа по физкультуре летом. 140 стар. Цана 40 к.

Субботин А.—Летний отдых деревенской молодежи. (Пад рэдакцыяй Агітпропу ЦК УсеЛКСМ). 54 стар. Цана 18 кап.

Організацыя отдыха, досуга и развлечений деревенской молодежи. (Сэрыя „Культурна-масавая праца ў вёсцы“ пад агульнай рэдакцыяй Галоўпалітасьветы і Агітпропу ЦК УсеЛКСМ). 78 стар. Цана 40 к.

Сэрыя „Вясковыя пасідзелкі“

Баян Вадим. Кумачевые гулянки (карагодныя гульні, маёўка, шлюб па новаму, масьленіка, вячэрка, частушкі). 79 стар. Цана 25 кап.

Самарский В. Красная вечеринка. (Зборнік для правядзеньня вечарынак, прысьвечаных дзяўчыне—сялянцы). 80 стар. Цана 20 к.

Волжский А. Свадебная вечеринка. (Зборнік для правядзеньня комсамольскай вячоркі). 56 стар. Цана 20 к.

Сельска-гаспадарчая праца летам

Гиттерман Б. Летние работы сельско-хозяйственного кружка (пад рэдакцыяй Агітпропу ЦК УсеЛКСМ) 48 стар. Ц. 25 кап.

Кисляновский С. Как нужно работать сельско-хозяйственному кружку. (Вопыт мэтадычнага падручніка) 104 стар. Цана 40 кап.

Работа сел.хоз.кружка. (Вопыт працы, програмы, кіраўнічыя накладаньні) 80 стар. Ц. 25 кап.

Субботин А. Праздник Урожая. (Як правесьці Сьвята Ураджаю. Пад рэдакцыяй Агітпропу ЦК Усе ЛКСМ) 96 стар. Ц. 10 кап.

Зубрилин А. Как поднять доходность земли. 64 стар. Цана 9 кап.

Борисов Н. (агроном). За урожай. 64 стар. Ц. 10 кап.

Красинский А. Трехполье, многополье и питание растений. (З 12 малюнкамі. Сэрыя „Навука і сельская гаспадарка“) 72 стар. Ц. 50 кап.

Красников Ф. Удобрение полей и круговорот вещества на земле. 54 стар. Ц. 40 кап.

Миндор В. Улучшение пород растений и работы И. Мичурина. З 21 малюнкамі. 56 стар. Ц. 40 кап.

Зубрилин А. У кого хорош скот, у того и доход. 64 стар. Ц. 9 кап.

Фридолин С. Разведение молодняка. 72 ст. Ц. 30 кап.

Фердинандов В. Разведение и улучшение домашней птицы. 80 стар. Ц. 25 кап.

Працяг сьпісу ў наступным нумары

Кнігі маюцца ў продажы ў Беларускім аддзяленьні **ГИЗ РСФСР** і у расейскіх аддзелах **Белдзяржвыдавецтва.**

Дасьледчыкі краіны

Каштоўны зборнік

Вышаў з друку **зборнік прац 2-га усебеларускага краязнаўчага зьезду** памерам у 8 аркушаў, у якім зьмешчаны ўсе даклады, заслуханыя на зьезьдзе, справкі па ім і рэзолюцыі. Кошт 80 кап.

Зборнік павінен быць выкарыстан, як кіраўнічы матар'ял усімі краязнаўчымі організацыямі і гурткамі.

Лекцыі па краязнаўству

У мэтах усебаковага азнаямленьня шырокіх колаў настаўніцтва з пытаньнямі краязнаўства, сёлета на ўсіх настаўніцкіх курсах будуць чытацца краязнаўчыя лекцыі, як асобны прадмет.

Назіраньні над прыродай

Мясцовыя краязнаўчыя організацыі і асобныя краязнаўцы згодна дырэктыў ЦБК зараз вядуць сталыя назіраньні над зьявішчамі прыроды. Матар'ялы гэтых назіраньняў прысылаюцца ў ЦБ, дзе і апрацоўваюцца спэцыяльнай камісіяй.

У хвалі радыё...

ЦБК пастанавіла ў бліжэйшы час прачытаць па радыё шэраг популярных дакладаў і лекцый па пытаньням краязнаўства. Гэтыя лекцыі будуць перадавацца Менскай шырокавяшчальнай радыёстанцыяй два разы ў тыдзень.

Адказы чытачам

Цімаховічу (981). У Беларусі школы шофэраў няма. Пытаньне аб організацыі такой школы толькі вырашаецца у Галоўпрофсасьвеце.

Прохараву (982). Для паступленьня ў авіяцыйную школу патрабуюцца веды ў аб'ёме школы другой ступені.

Ямку-м (983) Для паступленьня ў Горацкую Сельска-Гаспадарчую Акадэмію неабходна мець сярэднюю асьвету.

Воку (984). Ты можаш быць прыняты ў профшколу толькі тады, калі ўрачэбная камісія прызнае тваю блізарукасьць такой, што яна ня будзе перашкаджаць заняткам у профшколе.

Комсамольцу (985). У гэтым годзе профшкола будаўнікоў у Полацку з-за некаторых прычын ня будзе організавана.

Бабровай (986). Арцель пры Магілеўскай профшколе абуўнікаў павінна была быць організавана. Але да гэтага часу самі вучні, скончыўшыя профшколу, супярэчаць організацыі арцелі, бо, як сябры саматужнай арцелі, яны ня змогуць быць сябрамі профсаюзу.

Дзядкоўскаму (987). Скончыўшыя агульнаадукацыйныя курсы і маючыя водгук педсавету, ад іспытаў пры паступленьні ў тэхнікумы БССР аслабаняюцца.

Прагулка за горад

У нядзелю 27 чэрвеня адбудзецца прагулка за горад комсамольцаў і беспартыйнай моладзі саюзу працаўнікоў мастацтва. Там-жа адбудзецца адчынены сход ячэйкі ЛКСМБ саюзу працаўнікоў мастацтва.

Збор а 9-й гадзіне раніцы каля Белдзяржтэатру.

У выпадку дрэннага надвор'я, адчынены сход адбудзецца ў памяшканьні кіно „Пролетары“ а 3-й гадзіне дня.

Крывое люстра

Два рашэньні

„Кабы ня было жаны, ня было-б і цёшчы; кабы ня было дуня, ня было-б і рошчы“—так пяецца ў адной вулічнай песеньцы.

Каб ня было бюрократызму, ня было-б у нас бюро скаргаў, якім прыходзіцца займацца выраўненьнем розных вадакітных спраў. З адной вось такой справай нас пазнаёміла бюро скаргаў РСІ. Цікава прасачыць, як гэту справу можна было вырашыць і як яе вырашалі бюрократы... Цікавы два рашэньні адной задачы...

Рашэньне першае

З 10-га сьнежня 1924 году грамадзянка Сабалеўская С. была вызначана Менакрздраўаддзелам эпідэмічным лекпомам Узьдзенскай саўбальніцы з окладам—25 руб. у месяц. Праслужыўшы да 1-га красавіка 1925 году, яна атрымала ўсе грошы.

І гэтым уся справа канчаецца.

Гэта першае рашэньне задачы—самае простае і правільнае.

* * *

Але-ж ёсьць другое рашэньне гэтай задачы, рашэньне, па якому пайшла справа грам. Сабалеўскай. Вось яно:

Рашэньне другое

З 10-га сьнежня 1924 году грамадзянка Сабалеўская была вызначана Менакрздраўаддзелам эпідэмічным лекпомам Узьдзенскай саўбальніцы з окладам 25 руб у месяц. Праслужыўшы да 1-га красавіка 1925 году, яна атрымала толькі 50 рублёў, а 42 руб. 50 кап. былі недаплочаны.

Ня гледзячы на неадкладныя просьбы, ёй доўгі час рэшта грошай не выплачвалася. Сабалеўская падавала заяву Узьдзенскаму раінспэктару аховы працы з копіямі ўсіх дакумантаў, на што атрымала адказ, што ўся перапіска па яе справе накіравана ў Менздраўаддзел.

Гэта было ўжо 24-га мая 1926 году. Пасьля гэтага Сабалеўская падавала 2 разы заяву у Менакраддзел аховы працы, але адказу таксама не атрымала.

Урэшце перапіска папала ў бюро скаргаў РСІ, якое 3-га чэрвеня 1927 году **катэгорычна прапанавала Менакрздраўаддзелу аховы здароўя ў двухтыднёвы тэрмін стварыць разьлік з Сабалеўскай.**

Не дачакаўшыся вызначаных двух тыдняў, ужо 8-га чэрвеня аддзел аховы здароўя тэрмінова пераслаў Сабалеўскай павінныя ёй 42 р. 50 кап.

* * *

Вось вам другое рашэньне. Яно больш складанае. Яго прымяненьне адбірае больш часу і... больш паперы. Затое яно больш па духу грамадзянам бюрократам!

Р. Гольдзін.

Апавяшчэньні

Клюбу „КІМ“

З прычыны рамонту клюбу і перавучоту кніг, з 15-га чэрвеня па 15-е ліпеня бібліотэка клюбу „КІМ“ будзе зачынена.

Прапануецца ўсім чытачам зьвярнуць узятыя кнігі. Прыём апошніх адбываецца з 8 да 10 гадзін вечара.

Праўленьне клюбу „КІМ“

Згублены:

○ Сяброўскі білет **Кунсо М.** № 8368, выдадзены Менакругкомам ЛКСМБ.

○ Сяброўскі білет **Багамолавай В.** № 14515 выдадзены Задняпроўскім Райкомам УсеЛКСМБ.

○ Кандыдацкая картка **Тунін** № 558, выдадзеная Менакругкомам ЛКСМБ.

Лічыць страціўшымі моц

Адказныя рэдактары: А. БАРАНЬНІКАЎ. А. КУРЦІК.

Галоўлітбел № 24867 Менск, 2 друкарня БДВ.